
Kritiku příjmu, říká mladý děkan

Kritiku příjmu, říká mladý děkan

Od 1. února je děkanem **Filozofické fakulty Univerzity Karlovy** v Praze její někdejší student Michal Stehlík z Dačic. Do čela nejstarší a největší fakulty se vyhoupl v devětadvaceti letech. Ve čtvrtek 8. prosince 2005 ho děkanem zvolil akademický senát školy. Stehlík, ročník 1976, pracoval jako náměstek v pražském Národním muzeu. Na fakultě externě přednášel slovenské dějiny 19. století.

*** Jak se člověku stane, že ve 29 letech nastoupí na místo děkana Filozofické fakulty slavné Univerzity Karlovy?**

Celá situace měla poměrně rychlou akceleraci. V červenci minulého roku jsem byl osloven několika členy akademického senátu fakulty, kteří znali moji práci v Národním muzeu. Nejprve jsem jejich nápad považoval za poněkud odvážný, ale vypracoval jsem nástin další cesty fakulty. Nakonec jsem přes nominaci ze strany Ústavu filosofie a religionistiky a dramatickou volbu - byl jsem zvolen 16 hlasy ku 15 - dospěl k tomu, že jsem 1. února nastoupil jako děkan.

*** S jakými pocity jste tento post převzal?**

Předně s pocity obrovské zodpovědnosti, kdy nastupuji v nelehké situaci, ale zároveň s pocitem obrovské výzvy.

*** Co jste už zvládl? Co zajímavého se stalo v prvních dnech?**

Zvládl jsem sestavení užšího týmu proděkanů, složení vědecké rady, zadání základních analýz, které se týkají smluv, prostorové situace fakulty, mzdové oblasti, složení speciálního sboru pro studijní reformu. První dny byly prostě o vytváření nástrojů pro další práci. Zároveň jsem uskutečnil první personální výměnu, kdy jsem vyměnil vedení pražské slavistiky.

*** Nebojíte se kritiky, že jste na takovou funkci příliš mladý?**

Kritiku přijímám vůči čemukoli, co udělám, nikoliv vůči tomu, jaké datum mám v rodném listu. Podobným otázkám jsem byl vystaven již ve svém minulém působišti, ale vždy je to nakonec o práci, kterou odvádíte nežli o počtu prožitých jar.